

мо така ти ще се домогнешъ до общия знаменателъ. Само така ще намѣришъ туй възвишеното, Божественото. Само така ще намѣришъ Бога. Твой Баща е Той — Баща, отъ Който си излѣзълъ. Само така ти ще знаешъ на какво си равенъ. Ти трѣбва да знаешъ себе си като една опрѣдѣлена единица, като една опрѣдѣлена величина въ свѣта, защото за всѣки одного отъ насъ не важи това, колко сме малки, не важи формата, но всѣки трѣбва да знае точно опрѣдѣлено, каква единица прѣдставлява въ живата природа. Въ този Божественъ реаленъ свѣтъ, да знае на колко се равнява. За себе си той трѣбва да знае това нѣщо. Ако ви запитатъ, на колко си равенъ, ще кажешъ: не зная. Това, че не знаете, не е лошо, не е упрѣкъ, но казвамъ, че всѣки трѣбва да знае своята величина. Че не знаете Бога, това не е лошо. Че сте Го забравили, това не е лошо. Азъ зная единъ ученъ американски професоръ, съ когото се случило слѣдното нѣщо. Единъ денъ отива той на пощата да си получи едно писмо, и началникътъ на пощата го пита: „Моляви се, господине, кажете си името!“ Този ученъ, обаче, си забравилъ името и казва на началника: „Моля почакайте малко!“ — и веднага излиза на улицата. Рѣшава да отиде въ къщи да пита жена си, какъ е името му. Значи, това име, което носи днесъ, не е толкова сжществено. По пхтя го срѣща единъ познатъ господинъ и му казва: „А, господинъ професоре!“ — споменава името му. Благодаря ви, извинете ме, господине, казва професорътъ и се отдалечава. Врѣща се при началника на пощата и му казва: